

MANIFEST DEL 17 DE MAIG, DIA CONTRA L'LGTFBIFÒBIA

El 17 de maig del 1990 l'Organització Mundial de la Salut va aprovar treure de la llista de malalties mentals l'homosexualitat. Per tant, aquest any es commemora el trentè aniversari que les persones LGTBI van deixar de ser considerades malalties mentals. Aquest és l'origen de la celebració d'aquest dia com a Dia Internacional contra l'Homofòbia, la Transfòbia, la Bifòbia i la Lesbofòbia.

Aquest any és un any molt especial, perquè a causa de la COVID-19 estem en una situació de pandèmia i d'alerta sanitària mundial. Aquest fet també està tenint conseqüències per al col·lectiu LGTBI i és també per això que es fa més necessària que mai la celebració d'aquest 17 de Maig i la reivindicació de millorar la qualitat de vida de les persones del col·lectiu i el respecte social cap a elles.

És necessari apuntar diverses preocupacions agreujades per la situació d'emergència sociosanitària i les mesures de confinament.

Cada dia es coneixen casos de persones doblement aïllades, a casa seva, a les seves habitacions, patint rebuig i/o violència en totes les seves formes, per part de familiars, veïns i persones LGTBIfòbiques.

L'esclat a l'Estat espanyol de la ultradreta i dels seus missatges d'odi cap al col·lectiu han enaltit l'LGTFBifòbia, cosa que ara és més preocupant pels moments tan delicats i sensibles que estem vivint.

A l'entorn laboral, amb la crisi que es preveu, les persones LGTBI ho tindran encara molt més difícil per trobar una feina.

Haurem de prestar especial atenció a les persones trans, que, com sempre, són les més discriminades al món laboral, només hem d'anar a les dades d'atur i veure que el 80 % de les persones trans no tenen una feina.

També en aquests moments de por i d'incertesa les empreses poden discriminar si consideren que s'és "una persona de risc", si s'està prenent algun medicament per qualsevol patologia o transició, per exemple.

Per això, des de l'Àmbit LGTBI de CCOO demanem al Parlament i al Govern de la Generalitat que posin en marxa mesures d'ocupabilitat per a persones LGTBI, i també que donin cobertura a les situacions més greus de vulnerabilitat, especialment posant l'èmfasi en les persones trans.

També des de l'Àmbit LGTBI de CCOO no ens cansarem de denunciar i rebutjar actes d'odi com el que va tenir lloc fa pocs dies a Benidorm, on un policia local va vexar i insultar una dona transsexual. Per desgràcia, hem de dir que aquest no és un cas aïllat i que la majoria de les víctimes no ho denuncien perquè tenen por.

És cert que hem viscut avenços legislatius importants, tant estatals com autonòmics, que ens fan tenir la sensació que vivim en un país igualitari i sense discriminacions. No obstant això, el dia a dia demostra que queda molta feina per fer i que l'LGTBfòbia, en els seus diferents graus, segueix campant a plaer per tots els àmbits socials i arriba, de vegades, a agredir i a assassinar.

Per aquest motiu, hem de sensibilitzar tota la societat, començant per l'educació, per les escoles, perquè les futures generacions visquin la diversitat sexual com un fet totalment i absolutament normalitzat.

Finalment, i malgrat les dificultats en les quals ens trobem, que no ens permetran sortir al carrer a reivindicar tots els drets del col·lectiu LGTBI el diumenge 17 maig, és més important que mai que tothom faci d'altaveu des de les xarxes socials i amb tots els mitjans de què disposi, perquè aquest any 2020 el Dia Mundial contra l'LGTBfòbia sigui commemorat amb molta força, i perquè no oblidem que fa només trenta anys unes persones, pel sol fet d'estimar d'una manera diferent, eren considerades malaltes mentals!